

Turinys

Kronika

<i>Kun. Artūras KAZLAUSKAS</i> Krikščionio olimpiada	3
Evangelija mažiesiems	4
<i>Jonas MALINAUSKAS,</i> <i>Dalė GUDŽINSKIENĖ</i> Bažnyčios pulsas	6
<i>Algimantas RAMONAS</i> Partnerystės įteisinimo užkulisiai	8

Didelės ir mažos kryžkelės

<i>Kun. Kęstutis K. BRILIUS MIC</i> Nepramiegoti kančios	9
Pal. Jurgio Matulaičio gyvenimas paveikslėliuose: paauglystė	10
<i>Ses. Ona VITKAUSKAITĖ MVS</i> Kai ligą įveikia ne vaistai	11
Šventojo žvilgsnis	12
<i>Kun. Danielius DIKEVIČIUS</i> Siracido patarimai susirgus	13
<i>Tomas VILUCKAS</i> Kančios religija ar stereotipų nelaisvė?	14
<i>Romanas KAZAKEVIČIUS</i> Dievo stebuklai	16
<i>Zita VASILIAUSKAITĖ</i> Artimo žmogaus liga	19
Prašau Dievo, kad gėlės nepakenktų	21

O mes kitokie

Trys atvertys	22
<i>Antanas SAULAITIS SJ</i> „Jėzau, aš noriu gyventi!“	23

Jaunimo iššūkis

<i>Vaida SPANGELEVIČIŪTĖ</i> Kiekviena diena skirta gyventi	24
--	----

Kaip vyrą ir moterį sukūrė juos

<i>Šeimų akademija</i> Sutuoktinis – dovana?	26
---	----

Veidu į vaiką

<i>Paul LEMOINE</i> Nes taip sakė MAMA!	27
--	----

Meno pasaulyje

<i>Dovilė ZUOZAITĖ</i> Beatričės legenda	29
<i>Vanda IBIANSKA</i> Laisvės skulptorius Juozas Zikaras	31

Atokvėpio valandai

<i>Gabrielė GAILIŪTĖ</i> Kaimynų humoro pamokos	34
--	----

Gyvenimas kaip senas vynas

<i>Vanda IBIANSKA</i> Fragmentukai	35
---------------------------------------	----

Šypsenos be raukšlių

Mieli „Artumos“ skaitytojai,

žurnalo kelias nuo dūzgiančių minčių autorių galvoje iki Jūsų rankų atrodo toks akivaizdus, o sykiu visai nepastebimas ar bent jau gerokai mažiau pastebimas, nei pats turinys ar koks nelemtas darbo brokas. Ir tai nėra blogai, nes „Artuma“ dėl to tik arčiau kiekvieno iš Jūsų. Tačiau gal visai nekeista ir tai, kad redakcijoje verdantis gyvenimas Jus pasiekia tik tolimais atgarsiais: suseraga platinantys leidinuką bendradarbiai, jau, žiūrėk, žurnalas vėluoja pasiekti Jus; išeina patyrusi redaktorė, pagausėja klaidų; prisijungia akyla korektorė, klaidų ieškotojams tenka pasitelkti didelę lupą. Tačiau retas su Jumis, Skaitytojau, pasisveikina ateidamas ir atsiveikina išeidamas; sakysite – nemandagu, ir būsite visiškai teisūs. Juk „Artuma“ gyvuoja ne dėl tų, kurie dirba redakcijoje, o dėl tų, kurie žurnalą skaito. Tad ir tas tykių permainų tradicijas metas keisti ir dalytis džiaugsmu su visais.

Visų pirma drauge džiūgaukim, nes mūsų vyriausiasis redaktorius yra, kaip pats sako, „palaimintas tarp moterų“, sausį susilaukęs ketvirtosios dukrelės. Kas gali būti smagiau, nei darsyk patirti, kad esi vienintelis ir pats mylimiausias vyras savo šeimoje.

Kitas džiugus gimimas mūsų redakcijoje – tai naujoji ilgametės „Artumos“ redaktorės Vandos Ibianskos knyga „Gyvenimas kaip senas vynas“. Su autoryste taip jau yra: paleistas į pasaulį kūrinys jau ne visai autoriaus, bet kartą, tapęs autoriumi, nebegali juo nebebūti. Panašiai ir vaikas – išnešiotas ir pagimdytas jau ne visai tavo, tačiau niekada nebebūsi ne mama ar ne tėtis.

Trečiojo gimimo džiaugsmo redakcijai dar teks palaukti, nes jis vis dar juda man po širdimi, bet, tikiuosi, neilgai trukus išvys šį pasaulį. Todėl kartu su vasario numeriu noriu džiaugsmingai, ne tykia, bet ir ne su trenksmu atsiveikinti, išeidama nuostabių, ilgų ir, mano galva, tikrai prasmingų atostogų.

Tačiau, kad nenuvesčiau Jūsų džiaugsmo „klystkeliais“ nuo šios „Artumos“ temos, atskleisiu Jums, kad vasarį kalbame ne apie gimimo džiaugsmus, o apie *ligą, kančią* ir jos *priėmimą* – ar įmanoma kęsti skausmą, nekoneveikiant aplinkinių, Dievo ir viso pasaulio? Ir nors nėštumas ne liga, vaikelio gimimas, jo kelias iš šiltų ir saugių mamos iščių į šį pasaulį tikrai ne rožėmis klotas. Bet gal tas skausmas ir kančia reikalingi, kad patirtume dar daugiau meilės? Juk per kančią gimusį kūdikį mylime tik labiau.

Gyvuokim džiaugsmingai!

Julija Jokubauskienė

Viršelyje – Neregio išgydymas.

Sarkofago reljefo fragmenatas, Vatikano nekropolis, apie 330–360 m.

N. B. Užrašas ant šio sarkofago byloja, kad jį pagaminęs Krescensijus savo mylimai žmonai Agapei, su kuria santuokoje išgyveno 55 metus, vieną mėnesį ir penkias dienas; pats čia palaidotas sulaukęs šimto ir vieno metų.